

AZ ÖT BARÁT (Szidzso-versek)¹
Koreaiból fordította: Osváth Gábor

Ének az öt barátról (O-u-ga)

Azt kérded, hány barátom van:
a víz, a fenyő, a bambusz, a szikla;
S mikor a hold keleten feljő,
a kedves hold: ő az ötödik.
Ez elég. Ehhez az öthöz
hozzátenni kit lehet?

(A víz)

A felhőt fehérnek mondják,
de gyakran megfeketedik;
A szél is, hol viharzik,
hol szélcsend-moccanatlan.
Csak a víz, egyedül a víz
változatlan: folyik egyre.

(A fenyő)

Tavasszal rügyek fakadnak,
ősszel meg a levél lehull.
Ó fenyő, hogyan dacolhatsz
a hóval, a fagy lehével?
Már tudom: hosszú gyökereid
pokolig hatolnak.

(A bambusz)

Nem is fa igazából,
bokornál mégis nagyobb.
Mitől lett olyan egyenes,
miért oly tiszta belül?
Szeretem: egyenes és tiszta,
mert színe zöld, télen is az.

(A szikla)

A virág miért nyílik,
s hervad el olyan gyorsan?
A fűszál miért lesz zöld,
s szárad el ősztóra?
Egy marad örök-állandó:
csak a szikla, csak a kő.

(A hold)

Felhőn úszó fehér teste,
fényét veti mindenekre;
Más fénysugár képes lenne
egész éjjel ezüstözni?
Amit lát, arról nem fecseg:
velem maradsz, hold-barátom?

Felhőn úszó fehér teste,
fényét veti mindenekre;
Más fénysugár képes lenne
egész éjjel ezüstözni?
Amit lát, arról nem fecseg:
velem maradsz, hold-barátom?

Jun Szondo

Egy fenyő az út mentén
büszkén áll: nagyon magas.
Jobb lenne hátrább lépni,
a fejet lehajtani,
Jönnek majd fűrésszel-fejszével
büszkeségét ledönteni!

Csong Cshol

Minél erősebb a záporosó,
a lótosz annál frissebb.
De a szirma, pillants oda:
egyáltalán nem lett vizes.
Szeretném, ha a lelkem is
tiszta lenne, mint a lótosz.

Csong Cshol

Tavaszi virágszirmok,
hencegtek szépségteekkel?
Nézzétek a szálas fenyőt,
s a bambuszt télvíz idején!
A zöldjük hervadatlan szépségű,
állhatatos hűségű.

Kim Jugi

Miért van, hogy a fenyőfa
neveti a téli felhőt?
Miért van, hogy a gyümölcsfák
rettegik a zúzmarát?
A fenyő igazi nemesúr:
évszakokkal szembeszáll.

Kim Szudzsang

Fehér kócsag, ne röpkölj
fekete varjak rajához!
A vad csapat irigyeli
tollaid patyolatját;
Féltelek: ékes tollazatod
színét vesztí, bemocskolják.

Csong Mongdzsu

Esőillat, tavaszi hajnal:
felébredtem, kinyújtóztam.
Fákon rügyek, virágon bimbók
civakodtak: ki nyíljon előbb?
Madarak napfénytől ittasan
daloltak és táncot jártak.

Kim Szudzsang

¹ Terebess Kiadó, Budapest, 2002, Elektronikus kiadás: Terebess Ázsia E-Tár